

Familie puternică pentru fiecare Copil

BULETIN INFORMATIV Nr.9, 2016

MODELUL NAȚIONAL DE PRACTICI

“Acțiuni corecte – ÎMPREUNĂ – pentru fiecare copil”

ÎN ACEASTĂ EDIȚIE:

- ”Acțiuni corecte – ÎMPREUNĂ – pentru fiecare copil” – un nou model național de practici pentru o copilărie mai fericită pag.2
- După raionul Orhei, programul educațional pentru părinți și copii - PANDA – urmează a fi pilotat în alte 4 raioane pag.7
- Ministrul Stela Grigoraș încurajează consolidarea managementului organizațional în domeniul asistenței sociale pag.9
- „El este copilul școlii, copilul comunității, iar noi trebuie să-l ajutăm să se simtă parte a acestei comunități!” pag.11

”Acțiuni corecte – ÎMPREUNĂ – pentru fiecare copil” – un nou model național de practici pentru o copilărie mai fericită

Acolo unde asigurarea bunăstării copiilor este stabilită ca o prioritate națională, iar serviciile universale conlucrează și comunică între ele, intervenția promptă a specialiștilor previne eficient apariția sau agravarea situațiilor de risc, veghind bunăstarea copiilor.

Or, odată recunoscută importanța și necesitatea colaborării intersectoriale în asigurarea condițiilor de bunăstare pentru copil și familie, a apărut și necesitatea aplicării unui model comun de lucru, care să integreze acțiuni comune, tehnici comune, precum și indicatori unici de monitorizare și evaluare. Un astfel de model **întrunește prevederile convenției ONU cu privire la drepturile copilului**, încurajând toți profesioniștii care sunt în contact cu copilul, să se asigure că acesta este plasat în centrul luării deciziilor, este implicat în procesul de luare a deciziilor și este asigurat că viziunea lui este solicitată și ascultată.

Urmare a numeroaselor întruniri și grupuri de lucru organizate de PPFC cu reprezentanții APC și APL din mai multe raioane din țară, precum și cu specialiștii din sectoarele cu atribuții în protecția copilului și familiei, a fost conturat un astfel de model de practici, denumit **”Acțiuni corecte – ÎMPREUNĂ – pentru fiecare copil”**, care se dorește a fi integrat în politicile naționale și practicile de lucru aplicate în sectoarele asistență socială, sănătate, educație și ordine publică.

Inspirat după două modele de abordare și practică din Scoția și SUA, care au fost apoi preluate și în Europa, unde se bucură de succes și aprecieri, modelul adaptat pentru Republica Moldova prevede o abordare personalizată în lucrul cu copiii și tinerii, inclusiv cu familia, în cadrul serviciilor universale, indiferent de originea, necesitățile, riscurile și circumstanțele lor. Acesta este un cadru valabil pentru toți copiii, care **nu pornește de la vulnerabilitate sau necesitate acută, ci abordează în complex elementele de prevenire** a riscurilor și problemelor pentru copil și familie, implicând reprezentanții din domeniile menționate.

Inovația și, totodată, provocarea cea mai mare în implementarea acestui model, constă în **formarea unei înțelegeri comune** în rândul factorilor de decizie și a specialiștilor care activează în sectoarele educație, sănătate, ordine publică și asistență socială din țară, privind cadrul de bunăstare a copilului și factorii de consolidare a familiei; acest lucru presupune, inclusiv, **schimbare de atitudini și îmbunătățire a practicilor de lucru**.

Modelul propus va fi pilotat la nivel local, în raioanele Călărași, Fălești și Ungheni, cu implicări de ordin diferit la nivel național. Astfel, se va interveni: la **nivel comunitar**, pentru valorificarea tuturor resurselor în incluziunea maximă a familiei și copilului în viața socială, la **nivel raional**, pentru a consolida capacitățile profesioniștilor și colaborarea intersectorială și la **nivel național**, pentru integrarea acestui model în politicile de protecție a copilului și de suport pentru familie.

În acest sens, mai mulți reprezentanți ai structurilor vizate și specialiști care au participat recent la un atelier de lucru organizat de PPFC, privind implementarea noului model de practici, și-au luat angajamentul de a duce acasă și de a facilita transmiterea acestuia în comunitățile din raioanele lor de proveniență. Participanții la atelier au apreciat utilitatea noii abordări în lucrul cu familiile și copiii, recunoscând că deși sarcinile și volumul de lucru vor rămâne aceleași, s-ar putea ca rezultatele să fie mai bune, datorită schimbului de accent: de la munca propriu-zisă pe domenii separate, la colaborarea intersectorială și la responsabilizarea fiecărei persoane care vine în contact cu copilul.

Corina CIBOTARU, Director adjunct, DASPF Ungheni

„Consider că este un model foarte bun, care va consolida echipele la nivel de comunitate și va face ca toți jucătorii să joace în același teren de fotbal. Până acum fiecare lucra doar pe segmentul său. Profesioniștii nu vor face mai mult decât ceea ce fac, dar vor fi mai sensibili și vor putea preveni unele situații care vor schimba vieți și vor salva vieți, de ce nu? Acum accentele vor fi puse altfel: pe prevenire, pe copil, pe familie.”

Andrei CHIORESCU, psiholog în cadrul DASPF, Ungheni

„Modelul este destul de simplu și pe înțelesul tuturor. Până acum nu am avut un model atât de util. La acest atelier am înțeles că lucrul nostru presupune o intervenție pe un segment important și destul de larg, pe care noi nu-l acopeream la momentul potrivit – mă refer la determinarea cazului în faza incipientă. Noi lucram doar cu cazurile deja produse și care ne erau referite.

În ceea ce privește aplicarea modelului de practici, vom încerca să atingem latura emotivă a profesioniștilor, pentru că de aici vine și dorința de implicare. Probabil, va fi nevoie să adaptăm conținutul modelului la specificul comunității din care venim și la nivelul grupului de specialiști cu care vom lucra, pentru că vom avea o mare parte și din personalul auxiliar.”

Vasile ȘIȘCANU, Inspector principal, Serviciul Prevenire, Inspectoratul de Poliție, Ungheni

„Acest model de practici este bine-venit. Chiar era necesară o instruire continuă pe metode mai practice pentru a putea acționa în diferite cazuri. În mediul rural nu este lipsă de comunicare între profesioniști. Acolo sunt mai puține cazuri, iar oamenii se cunosc unul pe altul. Persoanele care sunt mai aproape de copil, pot depista cel mai repede ce se întâmplă cu el și, ulterior, să raporteze, să comunice și să sensibilizeze celelalte organe. La nivel de comunitate, modelul este mai practic și mai eficient.”

Diana CUCU, Asistenta Specialistului Principal în asistența mamei și a copilului; Asistenta superioară a Secției consultative, Serviciul de asistență medicală specializată de ambulator, Ungheni

„Acest model de practici este necesar, mai ales având în vedere problemele din țara noastră: situația economică precară, migrația în masă a părinților, copiii rămași fără supraveghere. Este nevoie de a interveni cu pași concreți și practici pentru a-i ajuta. Este nevoie de responsabilitate și de participare, să ne dăm seama că noi suntem societatea, iar copiii depind de noi.

Pentru diseminarea acestui model de practici, avem nevoie de mass-media, întruniri și contacte la care să poată apela persoanele care au nevoie de ajutor – nu doar linia verde pentru copil, dar și pentru persoanele care văd o anumită situație de risc pentru copil.”

Nicolai GURDUZA, Șef Secție Securitate Publică, Inspectoratul de Poliție, Fălești

„Acest model este util și pe înțelesul fiecărui angajat al poliției. Datorită acestor practici comune vom putea identifica problemele la etapa inițială, evitând agravarea altor situații.

Dacă până acum în comunitate noi știam de existența a 2-3 cazuri cu o situație gravă, după ce ne-a fost prezentat acest model, cred că pot fi identificate mult mai multe cazuri dificile.”

Elena SPÎNU, Specialist în asistența mamei și a copilului, Fălești

„Modelul este util, deoarece sunt puse bazele unei atenționări privind factorii de risc pentru copil și familie, modul de ajutorare, modul de sprijin. Este util atât pentru noi ca specialiști, cât și pentru toți cei care vin în contact cu copilul. Fiecare persoană trebuie responsabilizată în privința faptului că copiii sunt pe primul plan și noi trebuie să avem grija de ei.”

Tudor ENACHI, Șef DASPF, Călărași

Familia este celula primară a societății și de starea ei depinde și întregul organism, care este societatea. Anume familia trebuie promovată la nivel de politici, pentru că de aici se dezvoltă educația, gândirea, comportamentul, atitudinea și activismul de care depinde evoluția societății.

După aceste zile de lucru împreună cu reprezentanții din diferite domenii, am observat că ei sunt destul de sensibili și receptivi, și chiar dornici de a se implica. Toți înțeleg când ceva se întâmplă în familie – și cel de la școală, responsabil de instruire, și acel medic care tratează problemele de sănătate ale pacienților, și polițistul responsabil de comportamentul cetățenilor în familie și în societate. Până acum fiecare a lucrat pe segmentul lui, dar nu a existat o abordare comună, care să implice colaborarea tuturor actorilor. De aceea, cred că în urma lucrului în comun, acest model va da roade”.

Elena GONȚA, Șefa Direcției Învățământ, Tineret, Sport, Călărași

Modelul național de practici era așteptat de foarte mult timp de către toți cei care au tangențe în îngrijirea și educarea copiilor. Era nevoie de o instituție care să poată să unească și să contribuie la conjugarea eforturilor a sănătății, a educației, a sistemului de protecție, a ordinii publice, pentru a crește capacitatea familiei și implicit și gradul de bunăstare a copilului.

Acest model de practici incluzive vine să spună că dacă unui copil îi este rău într-o familie, aceasta este o restanță a tuturor profesioniștilor care au tangență cu acel copil.

Rolul școlii în acest proces este de a fi activă, de a cunoaște semnele de bunăstare. Dar mai important este să poată recunoaște semnele care indică faptul că un copil nu se simte bine în familia lui. Aceste semne urmează să fie cunoscute de toate cadrele pedagogice, nu doar la nivel intuitiv, ci vor beneficia de instruire, prin care percepția privind criteriile de bunăstare, va fi unică. Rolul cadrului didactic este de a vedea, de a percepe aceste lucruri. Un specialist trebuie să se implice în mod responsabil în rezolvarea cazurilor dificile, cu „viteza” necesară, să știe că ziua lui de muncă nu se poate încheia, dacă el nu a dus la bun sfârșit sesizarea pe cazul unui copil anume.

Pe de altă parte, societatea civilă, lumea conștientă din jurul copilului, nu neapărat profesioniștii – chiar și aceiași vânzători din preajma școlilor, care au contact zi de zi cu copiii, conducătorii cluburilor, discotecilor, care, la fel, văd copiii și tinerii foarte des – toată această lume este deja pătrunsă de necesitatea de a se implica în a schimba calitatea vieții a celor care ne înconjoară.

După raionul Orhei, programul educațional pentru părinți și copii - PANDA – urmează a fi pilotat în alte 4 raioane

La un an de pilotare în raionul Orhei, programul PANDA, lansat în 2015 de PPFC, în cadrul proiectului „Familie puternică pentru fiecare copil”, urmează a fi implementat și în raioanele Călărași, Fălești, Telenești și Ungheni.

În acest sens, pe parcursul lunii februarie 2016, a fost organizată o sesiune de câteva zile de instruire pentru desfășurarea acestui program educațional cu efecte terapeutice, destinat copiilor din familiile care se confruntă cu diverse probleme sociale, printre care și problema alcoolismului.

Instruirea a avut ca finalitate formarea a 28 de persoane din diferite medii de activitate, în calitate de moderatori, care vor realiza acest program de asistență psiho-socială în raioanele susmenționate.

La program participă gratuit copii (cu vârsta cuprinsă între 6 și 18 ani) și părinții acestora. Participanții sunt antrenați în diverse activități educative și pot beneficia, de asemenea, de asistență în cadrul ședințelor individuale sau de grup.

Programul urmărește schimbarea atitudinii copilului față de propria situație și față de situația din familie, schimbarea comportamentului copilului în familie, îmbunătățirea stării psiho-emoționale a copilului din familia afectată de consumul de alcool, îmbunătățirea autoaprecierii, susținerea copilului pentru a avea o reușită școlară mai bună, și pentru a relaționa mai bine cu semenii din comunitate, prevenirea consumului de alcool de către copii, etc.

Programul PANDA reprezintă o experiență unică la nivel de țară, fiind pilotat pentru început, în raionul Orhei, unde s-a bucurat de rezultate și aprecieri atât din partea beneficiarilor, cât și din partea autorităților locale. Bunăoară, specialiștii din cadrul DASPF Orhei au considerat necesară integrarea programului "Panda" în sistemul local de servicii sociale și educaționale cu stabilirea legăturilor necesare de conlucrare. Totodată, specialiștii s-au arătat cointeresați de implementarea programului, calificându-l drept un program de prevenire a alcoolismului la copii și tineri.

Foto simbol

„Este îmbucurător faptul că acum copiii sunt mai deschiși. Dacă la primele ședințe ei se fereau să participe la exerciții, acum se implică singuri, propun noi teme spre abordare, doresc să invite și alți copii despre care știu că se confruntă cu aceleași probleme, adică locuiesc în medii în care se consumă alcool și pot deveni și ei victime ale alcoolului (...) ei înșiși identifică beneficiul programului dat. Deja se vede un rezultat - copiii știu cum să vorbească sau să evite comunicarea conflictuală cu membrii familiei care fac abuz de alcool. Dacă până la primele 4 ședințe aveam temeri cu toții, chiar și coordonatorul din Direcție (n. red. - DASPF), că copiii vor abandona programul, la moment ei sunt deschiși și doresc să participe.” (Silvia Tocari, Specialist principal în cadrul DASPF, Orhei)

De asemenea, moderatorii programului pilotat în raionul Orhei, au menționat că au observat schimbări de viziune la copii privind planurile de viitor:

“Pe parcurs, în special la fete, s-a observat schimbarea modului de gândire privind viitorul. Fetele au înțeles cum trebuie să se descurce în diverse situații și au făcut o alegere corectă din variantele propuse în jocuri” (moderator s. Isacova).

“Progresele s-au făcut simțite pornind de la felul în care reacționau și cum s-a schimbat modul de gândire al copiilor, prin aprecierea lor că sunt buni și că nu poartă ei vina pentru faptele maturilor.” (moderator s. Piatra).

Comportamentul copiilor s-a schimbat și în raport cu semenii lor. Pe parcursul ședințelor moderatorii au observat dezvoltarea sentimentului de empatie, prietenie față de alți copii, beneficiari ai programului.

C. 11 ani: *„Am învățat să nu ne fie frică să vorbim cu ceilalți.”*

D. 13 ani: *„Eu am învățat să nu fiu timid”.*

N. 11 ani: *„Am aflat că toate problemele au câte o ieșire. Sunt mai veselă... Trebuie să ne iubim unii pe alții, să ne respectăm. Dacă cineva ne cere ajutor trebuie să îl ajutăm. Chiar dacă este străin.”*

A. 12 ani: *„Înainte mă duceam acasă și mă plictiseam, dar acum vin la centru. Sunt mai veselă, înainte eram un pic tristă. Văd oamenii când merg pe drum că îmi zâmbesc.”*

Foto simbol

Programul PANDA a fost adaptat pentru Republica Moldova și se desfășoară după modelul Ersta Vandpunkten din Suedia, care are la bază un program similar desfășurat, începând cu anul 1977, în SUA. În Suedia acest program se desfășoară cu succes din anul 1989 și a cuprins, până în prezent, peste 1200 de copii. În Moldova, 32 de copii au format primul grup de beneficiari incluși în acest program.

Ministrul Stela Grigoraș încurajează consolidarea managementului organizațional în domeniul asistenței sociale

Un atelier de lucru privind consolidarea competențelor factorilor de decizie în managementul organizațional a avut loc în luna februarie, curent.

Evenimentul a întrunit șefii de direcții și șefii adjuncți de asistență socială și protecție a familiei din 11 raioane ale republicii în cadrul căruia aceștia au învățat despre aspectele cheie care contribuie la asigurarea funcționării eficiente a unei Direcții de asistență socială și protecție a familiei.

Temele puse în discuție în cadrul atelierului de lucru au abordat stilul de conducere, dificultățile tipice în managementul organizațional, modul de funcționare a organizațiilor, cu accent pe structură, responsabilități, roluri și proceduri. Teme separate de discuție au constituit *delegarea sarcinilor, ca modalitate de dezvoltare și responsabilizare și orientarea pe sarcină vs. orientarea pe rezultat, ca definire a stilului de conducere.*

Prezentă la deschiderea atelierului, Doamna Stela Grigoraș, Ministru al Muncii, Protecției Sociale și Familiei, în cuvântul său de salut adresat participanților la seminar, a subliniat că înțelegerea rolului de lider în asigurarea funcționării eficiente a Direcțiilor de asistență socială și protecție a familiei, conștientizarea dificultăților tipice în managementul organizațiilor și metodele care trebuie întreprinse pentru a fi depășite aceste dificultăți, vor conduce, cu siguranță, la eficientizarea rolului pe care îl au direcțiile de asistență socială în implementarea politicilor sociale elaborate la nivel național.

„...Sistemul de protecție socială este unul complex, esențial pentru societate, dar și foarte captivant. Impactul implementării cu succes a politicilor sociale depinde de organizarea și planificarea acestora”. – a reiterat doamna Grigoraș.

Atelierul de lucru a fost organizat de A.O. „Parteneriate pentru Fiecare copil”, în cadrul proiectului „Familie puternică pentru fiecare copil”, finanțat de Agenția SUA pentru dezvoltare internațională.

„El este copilul școlii, copilul comunității, iar noi trebuie să-l ajutăm să se simtă parte a acestei comunități!”

Familia Popescu are 3 copii. Părinții se mândresc cu doi băieți și o fată, despre care vorbesc cu mare drag. Ion este mezinul familiei – un băiat ajuns la vârsta adolescenței, care s-a întors recent acasă de la școala – internat auxiliară, unde a învățat 7 ani.

La fel ca în cazul altor copii reveniți dintr-o astfel de instituție, părinții lui Ion admit că undeva au greșit și ei, conștientizând, abia după ani de zile, efectele instituționalizării:

„Așa, probleme cu băiatul nu avem, decât poate, la nivel de relaționare, care mai apar între el și alți copii, dar e firesc, la vârsta lor (...) Ion a fost bucuros să vină acasă. El ne ruga des „Scoateți-mă din școala asta, luați-mă acasă, să merg la școala din sat!” Iar nouă ne era frică de faptul că nu s-ar fi adaptat, nu ar fi fost acceptat...”

Părinții susțin că a crește doi copii cu necesități speciale (fratele lui Ion se confruntă cu aceleași probleme) implică foarte mult efort și necesită suport, în special din partea comunității. Iar, cei care ar fi trebuit să-i sprijine cel mai mult – școala, comunitatea, asistența socială – nu au întârziat să vină cu „soluții”... Părinții povestesc că au fost „orientați” de cadrele didactice, să-și înscrie copilul la o instituție de învățământ auxiliară.

„Elevii și comunitatea – toți împreună – ar trebui să înțeleagă acești copii. Noi mai avem un fiu, și el cu grad de invaliditate. El a fost distrus de copiii din școală, care au fost răutăcioși cu el. Păcat că, pe atunci, nu am putut beneficia de servicii de suport pentru copiii noștri.”

Familia și-ar fi dorit atunci să apeleze la suport didactic suplimentar, atât pentru Ion, cât și pentru fratele său, doar să-i poată ține acasă. Din păcate, astfel de servicii lipseau la acel moment. Fără un sprijin din partea școlii, conștienți de incapacitățile proprii și în lipsa unor servicii specializate, părinții nu au avut de ales.

Cei șapte ani petrecuți la școala – internat au fost, pentru Ion, o perioadă decisivă, care i-a marcat comportamentul, gândirea, dar și alegerile personale. Deși fizic este un tânăr bine-dezvoltat, în relația cu ceilalți, Ion se prezintă timid, absent, având tendința de a-și feri privirea și de a evita discuțiile directe chiar și cu colegii. Băiatul spune că are câțiva prieteni la școală, pe care îi admiră pentru reușita școlară bună. Se simte bine cu noii colegi și apreciază efortul fiecăruia atunci când el are nevoie de suport la însușirea temelor. Totuși, momentele de socializare între colegi se rezumă la orele petrecute în sala de calculatoare, unde elevii au acces la internet. Iar de acolo, fiecare se retrage în lumea virtuală. Părinții povestesc că acum băiatul are o lume a lui, în care se simte bine, doar că lor, ca părinți, acum că le-a revenit copilul acasă, le-ar place să-l vadă mai cointeresat de viața familiei.

„Pentru noi este bine că avem băiatul acasă. Noi credem că problema nu este în el. Problema este în relaționarea cu ceilalți. Noi ne străduim să-l implicăm în activitățile casnice, să-l ajutăm să se simtă și el util.” – spune tatăl.

La rândul său, mama ne-a povestit că Viața familiei s-a schimbat spre bine după ce Ion s-a reîntors acasă.

„Ne bucurăm că Ion s-a integrat cu succes în școală. Totuși, mai sunt probleme între frați. Acum trebuie să o luăm de la început, să ne adaptăm unii cu alții și să învățăm din nou să fim o familie. Știm că este nevoie de o perioadă îndelungată de acomodare, dar noi vom face tot posibilul să recuperăm timpul în care nu am fost toți împreună.”

Pentru aceasta, părinții lucrează cu copiii, merg periodic la școală, participă la ședințele cu părinții, discută cu profesorii, care acum au o abordare individuală față de elevi. Ion beneficiază de suportul școlar necesar, inclusiv din partea cadrului didactic de sprijin, care admite că orice început comportă dificultăți și eforturi, nu doar din partea elevilor, dar și din partea profesorilor.

„...Acum suntem fericiți că elevul ne-a acceptat. Colectivul profesoral a depășit acea barieră și frică și am înțeles că totul este posibil, dacă este voință. Considerăm că reușita lui depinde mult de faptul că acum Ion este din nou acasă, în familie și este în fiecare zi alături de frații săi. În ceea ce ne privește, încercăm să venim și noi cu partea noastră de contribuție. El este copilul școlii, copilul comunității, iar noi trebuie să-l ajutăm să se simtă parte a acestei comunități. L-am ajutat la acomodarea lui în clasă și în școală, îl asistăm la pregătirea temelor, iar în funcție de capacitățile lui, aplicăm planul de lucru individualizat, care, încetul cu încetul, ne duce spre progrese. Orice rezultat contează.”

La rândul său, asistentul social comunitar recunoaște că rolul său în procesul de reintegrare a copiilor ex-instituționalizați este unul esențial nu doar la nivel de familie, ci și la nivel de comunitate.

„Despre reintegrare familială și incluziune școlară se vorbește demult. Rolul nostru este de a le facilita acestor copii reîntoarcerea acasă, iar acest lucru presupune pregătirea comunității, școlii, activarea serviciilor de suport pentru copiii cu necesități speciale, elaborarea și aplicarea unor instrumente de lucru utile și, nu în ultimul rând, este nevoie de receptivitate și de atitudine din partea fiecărui cetățean. În cazul lui Ion, s-a discutat cu directorul școlii ca băiatul să poată lua masa gratuit la școală, iar acest lucru a fost acceptat imediat. În cazul altor familii, se fac acțiuni de binefacere și de ajutorare.”

Amintim că reintegrarea familială și școlară a copiilor are loc în urma procesului de reorganizare a instituțiilor rezidențiale.

Organizația „Parteneriate pentru fiecare copil” se înscrie printre partenerii Guvernului care au susținut și contribuit la realizarea acestei reforme, oferind sprijin atât la nivelul autorităților locale din 11 raioane, cât și familiilor în dificultate.

Familia Popescu este una dintre familiile care, în 2015, au beneficiat de susținere financiară din partea PFFC, fapt ce a contribuit la crearea unor condiții adecvate pentru reintegrarea copilului în familie.

Acest suport a fost oferit în cadrul Proiectului ”Familie puternică pentru fiecare copil” implementat de AO ”Parteneriate pentru fiecare copil” cu susținerea financiară a USAID.

Această publicație este realizată în cadrul proiectului „Familie puternică pentru fiecare copil” de AO „Parteneriate pentru fiecare copil” în cooperare cu Guvernul R. Moldova, prin intermediul Advancing Partners & Communities (acord Nr. APC-GM-0028), în cadrul unui acord de cooperare încheiat cu Agenția Statelor Unite pentru Dezvoltare Internațională pe o perioadă de 5 ani, valabil din 1 octombrie 2012 (Nr. AID-OAA-A-12-00047).

Colegiul de redacție:

Violina LAVRIC, Manager Comunicare PFFC
Tatiana COCIAȘ, Specialist în Comunicare și Relații Publice
Procesare computerizată:
Kateryna RUSSU

AO „Parteneriate pentru fiecare copil”
Str. Kogălniceanu 75, of . 3, 7
Chișinău, MD – 2009
Republica Moldova
Tel.: + 373 22 23 86 69
e-mail: presa@p4ec.md, web: www.p4ec.md